

Claus Houlberg

Horoskopets esoteriske porte

Teksthæfte til
Astrobio film nr. 22

Foredrag, afholdt den 10. maj 2013
Udskrevet af Leena Wåle

Astrologisk Selskabs Forlag

Horoskopets esoteriske porte
af Claus Houlberg

Copyright © 2014 Claus Houlberg

Foredrag, afholdt den 10. maj 2013
Astrologisk Selskab, København

Teksthæfte til Astrobio film nr.22
udskrevet af astrolog Leena Wåle

Layout: Forfatteren
Illustrationer: Forfatteren
Font: Mignon Pro 11 pkt

Udgiver:
Astrologisk Selskabs Forlag
Teglværksgade 37, 2100 Kbh Ø
www.astrologiskselskab.dk

ISBN 978-87-994607-2-4 (ebog)

Made in Denmark 2014

Claus Houlberg

Horoskopets esoteriske porte

Teksthæfte til
Astrobio film nr. 22

Foredrag, afholdt den 10. maj 2013
Udskrevet af Leena Wåle

Astrologisk Selskabs Forlag
2014

Indhold

5	Forord
6	1. Metasymboler
9	2. At ville have - og at give
11	3. Første port : Halvbuer
13	4. Anden port: Kvadranter
23	5. Tredje port: Element-triangler
31	6. Fjerde port: Dynamikker
35	7. Strålerne
38	8. Femte port: Himmellys
41	9. Konsultation
43	10. De øvrige porte

Forord

HOROSKOPETS ESOTERISKE PORTE er et teksthæfte med en verbatim udskrift af Astrobios videofilm af samme navn. Vil man have illustrationerne med, må man som medlem af Astrologisk Selskab gå til Astrobio på www.astrologiskselskab.dk og se filmen. Udskriften kan fungere som en selvstændig bog eller som et teksthæfte, der supplerer videofilmen.

Filmen og teksthæftet giver tilsammen et overblik over en esoterisk tydning med Horoskopets Fem Porte plus tre rent esoteriske porte, der alle skaber indsigt i horoskopets centrale temaer.

Flere fra publikum (P) deltog ivrigt med spørgsmål, hvilket har givet teksten sit særpræg. Udskriften er foretaget af astrologen, cand. mag. Leena Wåle som takkes for sin omhyggelige indsats, der har indfanget den levende og dialogfyldte måde, foredraget forløb på.

*Astrologisk Selskab
Sommeren 2014*

1

Metasymboler

Dette er et lidt specielt foredrag, fordi det er i virkeligheden en opsummering af, hvad der er sket i løbet det seneste semester her i foråret 2013 på den esoteriske skole ved Astrologisk Akademi. Skolen er et eksperimentarium, hvor vi kaster os ud i at sige: "Det her har vi ikke prøvet før, så dét gør vi."

Så finder vi nogle skøre idéer, diskuterer dem igennem, og når vi så synes, der er logik i det, så afprøver vi dem. Hvis det går meget godt, så indkalder vi nogle flere – det er jer her – og så afprøver vi dem. Det er så blevet til nogle temadage og forskelligt andet i løbet af foråret. Det er alt sammen noget, som ingen af os har prøvet før, så det er jo lovende. Det, som har udkrystalliseret sig, det er, at ligesom vi har lærebogen om Horoskopets Fem Porte (Forlaget Haristios), så er der minsandten også nogle esoteriske porte. Det var lidt overraskende. Det havde vi ikke regnet med, men det blev sådan. Man plasker rundt, indtil man finder ud af det, og det ser ud til, at der er OTTE porte. Hele ideen er, at det er et lille antal, men det første jeg lige er nødt til at fortælle om, det er: Hvad bruger man egentlig en port til?

Lærebogen 'Horoskopets Fem Porte' opstod på den måde, at jeg i virkeligheden i ganske mange år, altså 25-30 år eller så, ledte efter teknikker, der virker hver gang. Hvor der ikke er noget med 'nogle gange', og 'så skal man lige huske at' og sådan noget, men at de virker bare hver gang. Det viste sig, at dem var der ikke så mange af. Men der var nogle, og efterhånden som jeg puslede med dem, så gik det op for mig, at der var mere i dem end som så. Fordi ikke alene var de teknikker, der virkede hver gang, men de

gav også en speciel indsigt. Betegnelsen tyvstjal jeg fra musikken, og den hedder 'temaer'.

Ligesom man i et musikstykke har et tema, hvor man også har en masse variationer over dette, på ganske samme måde har man i horoskopet en masse variationer over visse grundtemaer. Det er sådan set idéen med dem. Derfor blev de teknikker, der udkrystalliserede sig, efterhånden til en lille lup, røntgen, laser et eller tilsvarende, der gjorde, at man kunne kigge ind til centrum af horoskopet.

Lidt senere – sådan noget foregår altid i tempi – så gik det op for mig, at de symboler, der udgjorde de fem porte, de havde ikke noget navn, De hed ikke noget. Det var teknikker som HALVBUER, KVADRANTER og ELEMENTER og sådan noget, men de hed tilsammen ikke noget. De havde hver for sig et navn, men tilsammen havde de ikke. Det, som er specielt ved dem, det er, at de ligger *bagved* de almindelige symboler.

Elementer og dynamikker, de ligger bag ved tegnene. Hvis man kombinerer elementerne og dynamikkerne, så får man tegnene. Et kardinalt ildtegn, det er en Vædder. På samme måde så ligger kvadranterne bag ved husene, og bag ved kvadranterne, der ligger halvbuerne, så det er altsammen noget, der ligger bag ved eller uden for på denne måde ... og det hedder på græsk META.

Derfor var jeg nødt til at lave et ord, og det kom til at hedde METASYMBOLER, fordi det dækker, hvad de er for nogle symboler. De eneste, der så ligger sådan lidt i randzonen, det er Solen og Månen, som vi jo kender i forvejen. Men selve måden, de bliver brugt på, gør at de hører også med til metasymbolerne. På denne måde fik jeg nået op til et lille antal metasymboler eller brugbare metasymboler.

Det er på samme måde, de esoteriske porte er opstået. De er også et lille antal måder at angribe et horoskop på. Måder der ligesom ligger bag ved horoskopet. Det har været lidt spændende, fordi esoterisk tankegang er en anden end vores almindelige. Dog i virkeligheden så ligger mange af de ting, man arbejder med esoterisk, de ligger også i vores almindelige. Der lægger vi bare ikke mærke til det. Vi kalder det ikke noget esoterisk, men de er der

alligevel. Dog var der også nogle nye måder at tænke på, som hører med i den esoteriske afdeling. Hvis de skal koges ned til noget enkelt, som er til at forholde sig til, så kan man sige, at:

Metasymbolerne – de fem porte – de svarer på et spørgsmål

Spørgsmålet, som ALLE klienter – i hvert fald i en lang periode – stillede, uanset om de sagde det højt eller ej, det var:

”Hvordan kommer jeg videre med mig selv?”

Det var ligesom det spørgsmål, der lå omme bag ved. Dermed ligger der jo samtidigt også indbygget et andet spørgsmål:

”Hvem bliver jeg så?”

Der er altså noget identitets-noget, der ligger og roder rundt i det her. Dette var ligesom indgangen til det hele. Når man så går i gang med de esoteriske porte: Hvad er så spørgsmålet? Den nød har jeg længe gået rundt og prøvet at knække. De spørgsmål, jeg møder hyppigst som astrolog, de er:

- Hvad er meningen?
- Hvorfor er jeg hér på den her planet?
- Hvad laver jeg hér?
- Der må da være en eller anden plan?
- Jeg må da have en mission?
- Der må da være et eller andet?
- Hvorfor det?

Det må derfor være disse spørgsmål, der ligger bag ved de esoteriske porte: Hvad er meningen? Hvad laver jeg hér?

Det, som jo så er karakteristisk for de esoteriske porte, det er, at de svarer på spørgsmålet på en måde, som den klassiske astrologi IKKE kan. Vi er altså ovre i en lidt anden boldgade, men der er den helt grundlæggende logik i situationen, at man svarer på et spørgsmål, for det er på den måde, at vi gør os nyttige som astrologer. Så dette var første kapitel.

2

At ville have - og at give

Spørgsmålet lyder altså: Hvad er meningen? Hvad laver jeg hér? Hvad er min opgave? Når det er sagt, så ligger der en anden stor ting, når man flytter sig fra den personlige til den esoteriske, og det er, at i den personlige astrologi, der vil man spørge efter, "Hvad får jeg ud af det her?", mens at man i den esoteriske astrologi siger: "Hvad er du kommet for at gøre? Hvad er du kommet for at bidrage med?"

P : "Hvad kan jeg hjælpe med?"

C : Ja. Alle variationer over det spørgsmål. Dette er i hvert fald en meget afgørende forskel, der gør, at man i esoterisk astrologi taler om, at energierne vender! Energierne vender fra at man vil have til at man vil give. Man går simpelthen den anden vej. Dette har jeg så – i hvert fald i de år, jeg har puslet med det – opdaget, at det er den største psykologiske hurdle for overhovedet at beskæftige sig med esoterisk astrologi: Det er at fatte det! At energierne vender, handler ikke noget som helst om, hvad du får ud af det. Det handler om, hvad er du kommet for at yde. Så det er sådan set i sig selv svaret, eller i hvert fald det første svar på spørgsmålet: "Hvad laver du hér?"

Ja, du er kommet for at yde. Du er kommet for at bidrage med noget. Du kan godt komme op af sofaen. Det er en anden boldgade, at vi er på nu. Så det er ligesom det første og det ligger ligesom indbagt i at begynde at tænke esoterisk. Så er der selvfølgelig altid nogle, der vil sige: "Ja, hvad mere nøjagtigt er jeg så kommet for at

give?” Og det er så svaret herpå, de esoteriske porte fortæller om. Så de er altså indgangen til: “Hvad er det så mere nøjagtigt jeg er kommet for at bidrage med? Hvilke ressourcer har jeg?” Der viser det sig heldigvis – og der tørrede jeg altså sveden af panden, da det viste sig – at:

**Vores almindelige tydningsregler
gælder stadigvæk**

P : Gudskelov.

C : Ja, det er helt klart, for jeg troede, at vi skulle skifte hele baduljen ud, og så ville vi godt nok være ude at svømme, ikke? Men næ nej! Det er de samme regler, de samme lovmæssigheder, der fungerer på de indre linjer som på de ydre linjer. Det er blot et andet materiale; man snakker om noget lidt andet, men det er stadigvæk på samme måde, det foregår. Det er jo lidt rart, for ellers var der godt nok mange variabler, der pludseligt var i luften.

3

Første port : Halvbuer

Når vi snakker om de fem porte, så kan vi jo for det første snakke om: HALVBUERNE og det viser sig, at dem kan man også benytte esoterisk. Der snakker man også om halvbuer, hvilket jo er logisk nok, fordi det jo ikke er nogle, vi har fundet på. Det er sådan, de ser ud.

Horisonten er, hvad den er, og længdegraden er, hvor den er. Der er ikke så meget at diskutere, sådan ser det ud. Derfor er halvbuerne selvfølgelig halvbuer. Der er ikke noget, der lavet om dér. Det eneste, der er anderledes, det er at nu begynder man at fortolke dem esoterisk i stedet for personligt. Det er dér, den store forskel er. Så nu skal man til at finde ud af: Hvad vil det så sige?

En af de ting, man kan læse i halvbuerne, det er en singleton, dvs. en planet, der står helt alene på den ene banehalvdel, mens alle de andre står ovre på den anden banehalvdel. Her viser det sig, at den simpelthen bare skal læses ud fra sin esoteriske betydning i stedet for sin personlige betydning. Det er fuldstændigt samme teknik. I virkeligheden er det sådan næsten grædende enkelt, men sådan er det. Hvis man kigger på en Mars, så siger vi: "Jamen, den hersker i Vædderen personligt, men der hersker den i Skorpionen esoterisk." Og så er den potte sådan set ude. Det er på den måde, man finder betydningerne.

P : Hvad så hvis der er helt tomt i en halvbue?

C : Ja, det er jo dét. I samme øjeblik, der bliver tomt, tomt, tomt, så bliver det lidt vanskeligt, fordi den gamle tydning, den siger jo, at det er jo en person, der skal lære noget, ikke? Som vældigt gerne vil være ovre i den tomme bue, men det kan man

ikke, fordi der er ingen ressourcer. Her taler Vorherre med store bogstaver og har blæst alle planeter over i den ene banehalvdel for at sige: Du skal dér over.

Så i virkeligheden er det det samme. Man er kommet for at hjælpe andre mennesker, eller man er kommet for at gå sin egen vej – for derigennem at fungere som et eksempel for andre. Det er to forskellige ting, ikke? De to øvrige halvbuer er som højre og venstre halvdel: man er kommet for at fungere i det offentlige rum, eller man er kommet for at fungere i nærmiljøet. Teknikken er præcis den samme. Der er ingen forskel. Det eneste anderledes, de fortæller, det er: Hvor er du kommet for at ARBEJDE, hvor er du kommet for at yde noget. Ja, det er så i nærmiljøet eller i offentligheden, eller som enkeltperson eller for at hjælpe sammen med en række andre mennesker. Det er de fire halvbuer, og de er sådan set samme surdej som før. Underligt nok, er det som om at jeg er næsten skuffet, ikke? – Jeg tænkte: “Nu skal der til at ske et eller andet vildt esoterisk.” Og så var vi tilbage til, som det plejer at være.

Den eneste forskel, det er, at her er noget, man yder og ikke noget, man får. Så den var sådan rimeligt enkel. Det var lidt overraskende, men sådan er dét jo. Så går vi da ufortrødent videre. Så har vi:

4

Anden port: Kvadranter

Sådan nogle har vi også stadigvæk. De er jo også naturgivne. Akserne er jo de samme, blot over kors. Bortset fra at nu begynder det at blive mere indviklet, fordi i samme øjeblik man lægger en tydning ind i kvadranterne, så handler de om en bevægelse. Det er et hjul, ikke? Det er hjulkorset, og det vil sige, at vores kvadranter fortæller om en udvikling: Foster, Barndom, Voksenliv, Indre liv, ikke? Derfor handler den esoterisk tydning om: Hvad så, når man er nået én gang rundt på denne måde? Hvad så?

Ja, så går man da en gang til. Så det er altså 2. runde i kvadranterne, det handler om. Det er ikke helt så enkelt, som med halvbuerne, men alligevel til at have med at gøre.

P : Altså det vil sige, at det er først anden gang, at den bliver esoterisk eller hvad?

C : Ja. Præcis, og det medfører så, at sådan nogle begreber som 'den anden fødsel' bliver pludseligt vældig logiske. Fordi det er dét, der sker.

P : Hvad er det, der skal være gået en gang rundt?

C : Os.

P : Det kan jeg jo ikke se, når jeg ser et horoskop :

C : Nej, så dermed er vi ude i noget snavs, der hedder, at vi kan

ikke se udviklingstrinnet og dermed tydningsniveauet i et horoskop: Men når vi véd det, så kan vi tyde det. Så vi er altså nødt til at vide noget, som ikke står i horoskopet, og hvordan ved man sådan noget?

P : Så må man jo spørge klienten.

C : Ja, så må man jo spørge klienten, for vedkommende véd det jo. Det gør man jo på følgende enkle måde. Man siger: "Hvad kan jeg gøre for dig?" og så vil svaret fortælle: Hvad er det, vedkommende interesserer sig for. Hvad er det, vedkommende er kommet for. Det er den ene ting, og den anden ting, det er: Man er nødt til at bruge sin kvindelige intuition.

P : Kan man ikke se det på HSP'erne?

C : Du er nødt til at bruge den der (peger på sin næse)... Du kan ikke se, hvordan vedkommende udnytter det, og hvor folk er henne bevidsthedsmæssigt om sig selv og sådan noget. Det står ikke rigtigt nogen steder, jeg kan se i hvert fald. Derfor er kvadranterne altid lidt uldne, ikke? Men de fortæller om nogle muligheder. Det er som det ofte beskrives som: Det er at så 'bestiger man det andet kors'. Man starter på ét kors, og så bestiger man et andet kors, og det gør man jo også, når man starter en ny runde i de der kvadranter. Så det er jo også et kors. Så tager man en ny runde, men de har en anden betydning så.

Den største forskel på kvadranternes tydning, det er, at i de første kvadranter der handler vi og høster en masse erfaringer. Det er jo ligesom idéen med det almindelige liv, ikke? Vi kvajer os af et godt hjerte og bliver vældig kloge. På de indre linjer, der handler det ikke så meget om dét. Der handler det om at få øget sin bevidsthed gennem at SE tingene, dvs. at se gennem dem, lig med at ACCEPTERE, at RUMME. Så i virkeligheden er den største udfordring på de indre linjer at rumme den virkelighed, man står i. Fremfor at gøre noget ved den. Så kan man sige: "Nå, og hvad så? Hvad sker det ved, at man rummer den?" Så er den der jo bare.

Nej, det mærkelige, der sker, det er, at hvis man kan rumme sin virkelighed, så forvandler den sig. Og det er noget, som er meget svært at fatte, hvis ikke man har prøvet det. Derfor er jeg for relativt nyligt kommet til at se temmelig klart, at man er nødt til at skelne imellem esoterisk astrologi som videnskab – dvs. folk, der prøver at bevise den og få den til at fungere via forskellige systemer – og så esoterisk astrologi som kunst, tydningskunst. Det er to fuldstændigt forskellige ting. Fordi, hvis man tyder et horoskop for en person, der er dér på sin bane, jamen så mødes man jo sjæl til sjæl. Man mødes et helt andet sted end ved en personlig tydning. Det bliver et dybt indre møde. Det har intet med store interessante konstruktioner eller stråler-mig-her og stråler-mig-der at gøre. Det er noget helt andet, der sker. Derfor er der ligesom en skillevej hér; man bevæger sig ud ad to forskellige baner.

Så det hér, det handler om: Hvor er vedkommende henne med sig selv? Den vej, man går ad på den indre linje, når man krydser rundt i det her, det handler om det mysti-fystiske begreb, der hedder INDVIELSER. Ordet indvielser lyder flot, ikke? Så er det sådan lidt med: "Hvad er det så lige nøjagtigt, der foregår?" Ja, sådan som jeg efterhånden har fattet det, det er, at:

Alle indvielser handler om åbning for større lys

Der kommer simpelthen mere lys igennem. Hvilket vil sige, at ens energiniveau stiger. Der er ikke noget energi-o-meter, man kan se det på, men det gør det jo. Så ens lysenergi vokser, hvorved man kan se mere. Og jo mere man kan se, jo mere bliver man nødt til at rumme. Så det er ligesom en selvaccelererende proces. Hver gang man kan rumme mere, så kan man også se mere, og hver gang man kan se mere, så skal man rumme mere. Det betyder, at den fortsætter på en såkaldt opadgående spiral, ikke? Alle ved jo, at når man tænder lyset, så kan man bedre se, ikke? Den lovmæssighed gælder jo på alle planer.

Man kan til gengæld også, når der kommer mere lys, så kan man jo se alle nullermændene. Det kan man også på de indre linjer, så der er nok at lave. Dette handler så om, at vi render ind i en række “gamle tilstande fra gammel tid.”

FØRSTE KVADRANT handler meget om “gamle adfærdsmønstre”. Og det at gennemskue. Det er i virkeligheden dét, det handler om. Hvad dækker dette over? Det er sådan nogle adfærdsmønstre, der i psykologien hedder SPIL. Hvad er det for nogle spil, vi spiller med hinanden? Alle spil har dét ved sig, at det er for at opnå noget bestemt. Så hvad er det for nogle spil, man spiller? At gennemskue dem, det er ligesom første nummer, ikke? Og det handler så, sagt på normalt dansk, om at opføre sig ordentligt. Så alt det dér med: ‘Jamen, det er noget andet med mig’, og ‘vi er gamle venner’, og alt sådan noget, det kan man godt droppe. Det holder ikke i byretten. Det var første kvadrant.

ANDEN KVADRANT handler om alle ens følelsesmønstre, som især stammer fra familien, dvs. en stor del af familiekarmaen ligger jo også der. Så hvad er det for noget, vi har arvet derfra. Hvad er det, den får os til at gøre, som vi ikke ville gøre, hvis vi var ved vores fulde fem-seks stykker, men som vi gør alligevel? Alle, der har børn, ved jo, at man sværger jo som barn af familien, at der er visse ting, man aldrig vil sige. Og så en skønne dag så står man og råber det ad ungerne. Oj, det er så pinligt. Så det at få gennemskuet sine mønstre af følelsesmæssig art: Hvorfor er de sådan? Det er næste kvadrant.

TREDJE KVADRANT det er ens mentale mønstre, som handler om fordomme og idéer om, hvordan ting skal være. Når folk mødes, så skal man jo gøre noget bestemt og opføre sig på en bestemt måde, hvor den besindige vil sige: Hvorfor dét? Det kan det jo også være, at man har arvet nogle ting der. Det er jo decideret et opgør med nogle kulturmønstre, som får én til at gøre noget, som man måske ellers ikke ville gøre. Som måske får én til – for eksempel altså, helt nede på jorden – at holde nogle aviser, man

ikke gider læse, have nogle standard-diskussioner med folk, som i virkeligheden er røvsyge, fordi man jo har gennemskuet dem for længe siden. Alle sådanne nogle mentale tricks, der kører med én, det er næste kvadrant.

P : Det er esoterisk, du snakker nu, ikke?

C : Javist.

P : Før sagde du, at det handlede om: hvad kan jeg give? Det er ikke det, jeg kan høre lige nu. Jeg kan have hørt forkert.

C : Det, det handler om, det er, at man gennemskuer sine egne spærringer.

P : Så når man har gennemskuet de her spærringer, så er det det, man giver ud.

C : Så giver man slip.

P : Så giver man slip, og så er det faktisk det, der kommer til at blive givet ud.

C : Og den frihed, der kommer ud af det, gør, at man kan yde mere, være mere, møde andre folk.

P : Det er lidt Saturn-arbejde på en måde, vi snakker om.

C : Jo, i virkeligheden er det Pluto-arbejde – for Saturn-arbejde, det var på den første runde. Anden runde, det er Pluto-afdelingen.

P : Nu sagde du så f.eks., at i anden kvadrant, så er det Månen, der var ...

C : Det sagde jeg ikke et ord om.

P : Det sagde du, da du engang holdt foredrag om det. Det var noget med vand, og det var anden kvadrant, og det var Jorden, der var første kvadrant.

C : Ja, det var dengang. Det holder ikke helt her på de indre linjer. Det holder kun på første runde.

P : Ja ja, så kommer vi hen til Neptun, nemlig. Mit spørgsmål var, om man så f.eks., når man kigger på det eksoterisk, så kunne man se på Månen, og så kunne man måske esoterisk se på Neptun, og så havde man to lag med. Hvis man så havde færdigarbejdet ...

C : Det ville være en god plan.

P : Men den holder ikke rigtigt?

C : Prøv!

P : Jamen, jeg har prøvet.

C : Pyh, man bør aldrig åbne munden, for så bliver man citeret. Jo, det er sandsynligvis rigtigt, men der vil jeg så lige indskyde en fodnote: Det, jeg fortæller om her, det er jo rimelig spritnyt. Det er ikke færdigt endnu. Det er sådan set opsamlingen på det, vi lige har fundet ud af. Så derfor er der meget af det, jeg fortæller nu her, som skal efterprøves yderligere. Ud i baljen, og afprøv det! Og hvis det virker, så er det godt, og hvis det ikke virker, så find noget andet. Altså, der er ikke andet for.

P : Talte du om en gruppe eller er det sammen med andre. Jeg forstår den her tredje kvadrant rigtig meget bedre nu, fordi det giver genklang.

C : Ja, det er sammen med alle mennesker, du møder, og dermed i sidste ende hele det samfund, du er en del af. Og det vil jo

så sige i takt med, at man får set, hvad det er, der står og spærrer for mig: Jamen så kan jeg jo komme til at yde mere og være mere der, hvor jeg er. Fordi der er ikke noget, der forhindrer mig i det. Så dermed er der i virkeligheden to processer, der er sideløbende:

**Dels en opLØSning af
“gamle tilstande fra gammel tid”
og dels en stadigt stigende opLYSning.**

Og de kører virkelig sideløbende. Det er to forskellige ting; men de kører samtidigt. Det er så dét, der bliver til Yin og Yang, der kører rundt om hinanden. Dette findes i mange forskellige udgaver. Det er i virkeligheden to processer, der kører samtidigt, og som er nødt til at være i balance – under en eller anden form. Og hvis ikke de er det, jamen så sidder man jo fast, indtil man får oprettet balancen.

FJERDE KVADRANT det er “elevatoren”. Så træder vi ind i elevatoren, trykker på knappen, og så pzzit op på næste sal. Det vil sige, at så er der selvfølgelig også en 3. runde.

P : Kan du ikke sætte lidt flere ord på fjerde kvadrant. Elevator, det siger mig ikke noget. Jeg er bange for elevatorer.

C : En “bevidstheds-elevator”.

P : Det er det jo i princippet alt sammen.

C : Ja, men denne her gang, der røg du jo op på næste etage, dvs. at du gør dig klar til 3. runde i kvadranterne.

P : Hvor mange runder er der?

C : Tre.

P : Indtil videre.

C : Det vil jo så sige, at hvis man f.eks. har en masse planeter i fjerde kvadrant, så er noget af det vigtigste at lave på ens platfødder her på Jorden, det er at udvikle sig. Det er simpelthen det, man er her for.

P : : Jamen, det gør vi jo alligevel.

C : Ja, men der er nogle, der har mere travlt end andre.

P : Der er meget her, jeg ikke forstår. Er det sådan som du tyder horoskopet, hvis du har meget der og der og der, eller er det.. Sådan som jeg hørte dig, så var det, at så går man først i første, så er man i anden, og så er man i tredje, eller det er en tolkning af det horoskop, man har?

C : Det er faktisk alle tre på én gang.

P : OK.

C : Dels er det en model for, hvordan vi bevæger os rundt, dels så er det et konkret horoskop, hvor vi – som vi plejer – tæller op, hvor mange planeter, der står hvor, og endelig så handler det om, hvad for et trin er jeg på i min udvikling? Og noget af det kan man ikke se i horoskopet. Det er man nødt til at aflæse hos personen.

P : Ja, så havde vi det der med, at man kan spørge hvor du kommer fra, det personlige til det esoteriske, som du siger: det kan man ikke se, det skal man spørge om. Er der så nogle specielle spørgsmål, hvorved man kan finde ud af, er du nu i første, anden, tredje eller fjerde kvadrant?

C : Både ja og nej. Altså, meget af det, som jeg møder som spørgsmål – det mest den vej, jeg læser det – det er, som jeg sagde: “Hvad er meningen?”

P : Det er jo ligegyldigt så, om det er første, anden, tredje eller fjerde.

C : Ja, i første omgang. Men hvis der er én, der ligesom står på den der mærkelige: "Hvor er jeg henne?" så vil det typisk være dér, hvor der er flest planeter, som er dér, hvor det er vigtigst, og dvs. hvad er det så for noget?

Er det typisk noget adfærdsmæssigt, eller er det typisk noget følelsesmæssigt eller typisk noget mentalt, tankemæssigt?

P : Eller typisk elevator, eller hvad?

C : Eller er man typisk inde i en fase, hvor dét det handler om, det er at blive klar over, at man i virkeligheden er større, end man tror.

P : Men altså fjerde kvadrant, er det sådan en overgang, eller?

C : Det er en overgang. Og det er så dét, vi kalder 'det indre liv', det vi kalder, at folk bliver 'sen-modne', og vi har alle mulige navne for, hvad den der fjerde kvadrant handler om. Det er noget med, at man vågner op relativt sent til et større potentiale. Det vil bl.a. betyde, at man kan ikke bare være her, uden at der skal være en eller anden større idé med det. Det er jo den almindelige tolkning af en fjerde kvadrant. Folk kan ikke bare gøre noget. Der er nødt til at være et eller andet perspektiv, større ting involveret i det. Og dermed vil der så også være, når man tager anden runde, en fornemmelse af: "Jamen jeg er på vej videre til noget, der er mer – jeg ved bare ikke, hvad det hedder."

Så, I kan godt høre, at nu begynder vores sprog at blive tyndt. Nu begynder det at blive vanskeligt at udtrykke det. Og jeg har med årene fundet ud af, at det er dét, der hedder MYSTERIER. Mysterier, det er noget, man ikke kan forstå, hvis ikke man har oplevet det. Og hvis man har oplevet det, så forstår man det udmærket godt. Englænderne har sådan et skønt udtryk: "Beviset

for æblet, det ligger i, at man spiser det!” Altså smagen af æble er vildt abstrakt, indtil man bider i det. Så ved man godt, hvad det er. Det er noget af det samme, at man er simpelthen nødt til at være her, man er nødt til at gøre det, man er nødt til at tage det på sig. Og det er sådan set meget sådan – i hvert fald sådan som jeg fatter det – at:

**En esoterisk tydning handler om
at åbne klientens sind for at tage det på sig,
som ER der**

Det var blot kvadranterne. I kan godt høre, at det er sådan set det samme, og alligevel så er det noget andet.

5

Tredje port: Element-triangler

Elementer har vi også herovre i den esoteriske afdeling, men vi tager et lille skridt mere, idet vi siger, at elementerne, det er jo trekanter. Der blev jeg jo lidt overrasket, da jeg fandt ud af, at sådan plejer vi altid at gøre det – også når vi laver dekanater, efter elementtriangler – men det er jo i virkeligheden relativt nyt. Det er faktisk Alan Leo, der har fundet på det, eller indført det, og i virkeligheden er det en esoterisk tankegang. Det vil sige, at før Alan Leo, da gjorde man det på en helt anden måde. Da brugte man den gamle kaldæiske syvstjerne og nogle helt andre rækkefølger. Så det, at man pludselig begynder at tænke i elementtriangler, det er altså en esoterisk tankegang, der blev introduceret omkring år 1900.

P : Han var jo teosof.

C : Ja, han var teosof, skal jeg love for. Så det er lidt overraskende, at det at man arbejder med triangler, det gør så, at man kommer til at lande i en interessant astrologisk diskussion om: Hvad er det så, man tyder?

Se, hvor vi førhen tager et element ad gangen, og så siger vi, når vi tæller op, hvor mange elementer er der? Ja, det er én måde at gøre det på. Man kan også sige: Hvor mange planeter står der i elementtriangelens hjørne? Og så kommer der et meget interessant spørgsmål: Hvad så, hvis der mangler et hjørne? Altså en

'haltende triangel'. Det viser sig, at det sted, hvor der mangler planeter, det er det vigtigste sted! Dvs. så har vi altså den underlige situation, at der er nogle huse, der ikke står noget i, som er vigtige. Men det er de, fordi der skal være balance med de to andre. Man skal lave en triangel-balance. Det er ligesom, hvis vi mangler et element i den almindelige klassifikation. Hvis den mangler, så er man nødt til at fokusere på det, fordi ellers så hænger det ikke sammen. Her foregår det bare i triangler.

Alt i den esoteriske astrologi foregår i triangler

P: Jamen, du kan jo sagtens have f.eks. overvægt i et af elementerne, men det kun er i ét tegn. Så de to andre er dem, der faktisk bliver ...

C: Ja, det er de vigtigste. Jeg er lidt valen endnu med hensyn til når der er to der mangler. Men det virker i hvert fald, når der er én, der mangler. Så er det stensikkert.

P: Hvis det nu er Solen?

C: Det må man eksperimentere med, hvad det så betyder. Det er jeg ikke nået helt i hus med. Men at vi pludselig er i den situation, at huse, der ikke står noget i, går hen og bliver vigtige, det er jo helt baglæns. Umiddelbart, hvis man bare kigger på det, uden at tænke nærmere over det, så er det jo en fuldstændig baglæns måde at kigge astrologi på. Men det viser sig, at det fungerer. Og dermed har vi den underlige situation, at folk, der kan have et horoskop med et hus, der ikke står nogen planeter i, og det hus er sindssygt vigtigt. Det er umiddelbart uforståeligt, medmindre man tænker sådan her. Derved får vi udpeget nogle huse – huse det er arbejdsområder, ansvarsområder, livsområder – som er vigtige. Det vil sige, hvis man har en triangel, hvor der mangler sådan én, så kan man sige, jamen der har du et arbejdsområde, dvs. man kan altså udpege esoteriske arbejdsområder gennem

triangler, hvor der mangler et element, et hjørne, ikke?

P : Den vil jo så stå i spidsen, dvs. det er det hus, der er i starten af et element. Og så kommer der jo et andet hus siden hen.

C : Ja, og dermed så har vi det, som mange har snakket om, og ligeså mange har benægtet findes:

Ildhuse, Vandhuse, Jordhuse og Lufthuse

P : Men man kan godt have to huse i samme element.

C : Næh, hov, nu gør du to ting samtidig, og det kan man ikke. Du putter husene ind i nogle tegn. Glem tegnene.

- 1. hus svarer til Vædderen og er et ildhus,
- 5. hus svarer til Løven og er et ildhus,
- 9. hus svarer til Skytten og er et ildhus.

Det er i virkeligheden noget, som mange astrologer har leget med til og fra brugt en smule. Så er der andre astrologer, der har sagt: Jamen, sådan hænger det slet ikke sammen, fordi elementerne hører kun tegnene til. Der var en masse diskussion herom engang herhjemme. Men det ser ud, som om når man tænker esoterisk, så kommer man faktisk tilbage til huse og elementer. Noget, der er fuldstændig evident, det er Vandhusene: 4., 8. og 12. Det er helt klart, at de hænger sammen, og der er en bestemt rækkefølge i dem, kan man oven i købet sige. Idet vi har 4. hus, det er jo dér, hvor man har det psykologiske som noget, man ser omkring sig i familien, mens 8. hus det er der, hvor man hvor man skal hive sine projektioner hjem, dvs. der har man så sin egen psykologi, mens 12. hus der går man måske hen og opdager alle de tilstande man har, det er i virkeligheden kollektive tilstande. Altså at der er en masse mennesker, der har det sådan. Man er aldeles ikke spor alene om det. Så der er en egen psykologi omkring de der hus-triangler, og det har KUN noget med husene at gøre.

P : Så der skiller den sig så fra de andre, fordi normalt, når vi siger elementer, så siger vi jo tegn.

C : Ja, selvom der er jo også nogle, der leger med klassifikation i huse, så det er i virkeligheden på vej derhen ad.

P : Ja, men det er ikke det, vi primært gør, vel?

C : Nej, der mangler et hop, ikke? Men hoppet er, at man begynder at se, at elementerne udtrykker sig i husene.

P : Så i esoterisk astrologi, der bruger du simpelthen ikke elementer i tegn. Der kigger du ikke på det?

C : Nej. Jeg begynder at kigge på dem i husene. Hvis jeg kigger på dem i tegnene, så er det i en særlig betydning, men det er noget andet. Vi ser dem i husene, fordi det handler om det fysiske plan. Det er her, vi er.

Altså man kan jo i virkeligheden sige, at en ting, som har drillet mig meget, indtil jeg fik skilt det ad, det er det der med huse og tegn. I virkeligheden er det to horoskoper. Der er et hus-horoskop og et tegn-horoskop. Det er to forskellige tidsenheder. De er defineret på to helt forskellige måder, som vi så har klasket oven i hinanden og kalder det et horoskop : I virkeligheden er tegningen to horoskoper i ét. Først, da jeg fik skilt de der to ad, så begyndte tingene at give mening og logik, fordi alt, hvad der foregår i husene, det er kontant, det er adfærdsmæssigt, det er hernede på Jorden, og det er rodchakret. Der er ikke så meget at rafle om: det er her, det sker.

Hvorimod at det, der foregår tegnene – ja, det svarer til, hvis vi laver et blindhoroskop, altså uden huse – så kan vi sige noget om evner og anlæg. Men vi kan jo ikke se, hvordan de udtrykker sig, for det skal vi have husene til. Det er to forskellige horoskop-dimensioner, kunne man kalde det. Der er en dimension af evner og anlæg, og så er der ellers: Hvad sker der så nede i køen i Netto? Det er nede husene. Det er der, det hele sker.

P : Jeg synes, det er spændende, fordi det har været svært at se,

hvordan man skulle forstå og bruge de ressourcer på elementerne i huse og elementerne i tegn. Altså at skille dem ud fra hinanden.

C : Ja, førhen var der en vis adskillelse. Men nu er man nødt til at lave en fuldstændig skarp adskillelse, for det er to helt forskellige ting. Fordi ellers går der rod i det. Nogle bøger er så oven i købet skrevet sådan, at man har behandlet Skorpionen og 8. hus nogenlunde under ét, fordi det er jo cirka det samme. Det er jo – set med de her briller – direkte vildledende. Det er det ikke. Jeg ved jo, at en astrolog som Johan Hjelmberg har protesteret vildt og inderligt. Han kunne slet ikke have, at huse og tegn blev blandet sammen der tilbage, hvor det var meget på mode at gøre det. Han brokkede sig i lange baner. Nu må jeg jo give ham ret. Det er fuldstændig rigtigt: De er to fuldstændigt forskellige dimensioner af astrologi.

I virkeligheden kan man jo sige, at den her tegning, jeg af og til laver af “den lille mand på skyen”, der spiller harpe deroppe, og så skal han ned på planeten Jorden, der omgives af en sky af “gamle tilstande”, ikke? Dét der (peger på Jorden) det er tegnene, dét der (peger på skyen m.m.) det er den heliocentriske astrologi. Det betyder, at der er i virkeligheden 3 dimensioner af astrologi, såvidt jeg kan se:

1. Der er de ressourcer, vi har med hjemmefra = madpakken
2. Så er der de tilstande, vi skal arbejde med
3. Og så er der vores adfærd. Hvad gør vi?

Rent faktisk: Hvad vi gør hernede på fysisk plan – det må vi sågu da selv om. Sålænge at disse tilstande gør, at vi opfører os på en bestemt måde, så er vi nødt til at rense ud i dem, fordi ellers er der ikke hul igennem, og så kan vi ikke handle bevidst! Så handler vi ubevidst. Det bliver kolossalt logisk, at vi bliver nødt til at skille huse og tegn ad, fordi ellers er der noget, vi ikke kan forstå. Den heliocentriske astrologi, det er noget af det, jeg er begyndt at pusle med nu. Og det giver SÅ meget mening. Der er simpelthen 3 dimensioner af astrologi:

1. Hvem er vi som lysvæsener? Det er den heliocentriske astro-

logi – Solen er i midten, ikke?

2. Hvad er det for nogle tilstande, vi er her for at arbejde med? Det er så det, vi lander med her på planeten.

3. Og hvad gør vi så ved det? Det er det, der sker nede i husene.

Husene er defineret som et bestemt sted på Jorden. Det er jo derfor, vi har tid og sted og koordinater og alt muligt beregningshalløj. Det er kun for at kunne regne stedet ud. Så snart vi ikke har det, så stryger vi alt, hvad der hedder huse. Så må vi have styr på om det sådan cirka er hen på dagen. Vi skal lige vide, om det er om formiddagen eller om eftermiddagen for at få Månen til at stå rigtigt, men ellers, så er det tidmæssigt sådan i løbet af en dag, ikke? Dermed har vi styr på det, når det er jo geocentrisk.

Hvis vi går ud i heliocentrisk, så er tidspunktet fuldstændig ligegyldigt. Alt det der med tidsenheden en dag, det er i virkeligheden noget med Jorden, der fiser rundt om sig selv. Det er set fra Solen ret ligegyldigt, tiden ligner sådan nærmest evigheden. Men alligevel er horoskopet opstillet for den dag, vi inkarnerer. I et heliocentrisk horoskop, der er dagen sådan set rigelig information. Vi behøver slet ikke noget med tidspunkt eller sådan noget. Efterhånden som vi daler ned på Jorden, så bliver det bliver mere og mere præcist, og vi bliver mere og mere nøjeregnende, og så skal vi ned og have korrigeret vores huse og akser osv. inden for et par minutter. Nogle vil endda være mere nøjagtige end det. Det bliver mere og mere præcist, men dermed bliver også mere og mere vigtigt: Hvad er det, vi gør hernede fysisk? Med alt det, vi har med os.

P : Er der så nogle, der glemmer mere end andre?

C : Ja. Og de fleste af os er nogle åndsboller, sådan: Døøøh, ikke?

P : Jeg synes simpelthen, det giver så meget mening, at man kan sidde og opleve sig selv så ekstremt primitiv, og så... Altså, vi er jo ikke engang i børnehaven. Altså det er jo helt sindssygt, hvad der foregår, og så på nogle andre planer synes man alligevel, at man er

faktisk blevet rummelig og accepterende. Så selvfølgelig er vi mennesker her på Jorden alligevel. Men jeg er ...

C : Ja, man kan da godt blive lidt rystet over sig selv en gang imellem. Sikke et held, at vi har støttepædagoger på her i børnehaven! Det, som vi jo er ansat til her på planeten, det har noget med den frie vilje at gøre. Vi er jo ansat som gudebørn. Vi er ansat til kravle rundt. Hvad stiller man op med den frie vilje? Det er simpelthen en hammer, ikke? Altså begynder man at gøre noget konstruktivt med den, eller dunker man andre oven i hovedet med den, eller hvad gør man med den? Så vi skal finde ud af, hvad bruger vi vores frie vilje til? Derfor så er der noget, der hedder:

Konsekvenserne af ens VALG det er karma

Det er det samme. Og hvis man har lavet noget værre hø, ja, så får man det lige tilbage igen. Så kan man se: Synes du, det var sjovt? Nå, det synes du ikke. Jamen, så lad være en anden gang. I kan godt se, at ganske langsomt så begynder ens billede af virkeligheden og verden at forandre sig i takt med, at det er de samme porte, vi benytter, men det er en anden virkelighed.

P : Vi skal have nogle lidt skarpere briller på.

C : Ja, og samtidigt er det jo et større billede, vi er nødt til at kigge i. Så noget af det, der kommer ud af de der elementtriangler, det er jo så det, der hedder TOMME HUSE. Og det var det, vi har holdt en temadag om.

P : Ja, jeg synes ikke, at jeg sådan rent teoretisk – kan man sige – kan se det for mig, altså sådan rent matematisk. Hvordan gør vi geometrisk, eller hvad hedder det?

C : Vi kan da bare tage en Vædder og en Løve og en Skytte. Du har en masse planeter i Vædderen og en masse planeter i Skytten,

men du har ikke nogen i Løven. Så er det Løven, det handler om. Hvis vi så oversætter det der til huse, så bliver det jo 1. hus, 5. hus og 9. hus, og lige pludselig så bliver det 5. hus, der bliver sindssygt vigtigt, for der står ikke nogen planeter.

P : Er det dét generelt?

C : Ja, altid idet eksakte horoskoP : Det her er en af grundene til, at jeg siger, at folk skal være astrologer først for de kaster sig ud i det esoteriske. Der er en masse ting, der bare skal sidde på rygmarven, for ellers kan man ikke gå ud i det her, for så er der for mange bolde i luften. Men vi er jo slet ikke færdige.

6

Fjerde port: Dynamikker

Her rendte jeg ind i det største problem overhovedet, som hedder: Hvad er dynamikkerne egentlig? Og der gik jeg helt i stå – ligesom sådan en sav, der kommer ind i en knast. Jeg gik fuldstændigt i stå. Hvad er de der fnattede dynamikker egentlig for noget?

Jo, det er de 3 kors, ja. Første, anden og tredje stråle, og jeg skal komme efter dig. Og så: Hvad er de for noget? Det var i dynamikkerne, at jeg første gang opdagede det dér med strålerne, fordi kardinale tegn, jamen de er jo de viljebetonede. Og første stråle, det er det samme. Alle faste tegn, de ønsker at bygge noget op med universets klister, det hedder kærlighed. Hvis ikke man har noget af det, så kan man ikke få det til at hænge sammen, og uanset hvad man laver, så falder det fra hinanden igen. Den aktive intelligens, det er så det bevægelige, dvs. man kan godt se, at hvis jeg ikke kan gå den vej, så går jeg bare en anden vej. Det er ens omstillingsparathed den ligger i de bevægelige tegn. Dynamikkerne er i virkeligheden 1., 2. og 3. stråle. Yes! Det kunne jeg godt se, så langt var jeg med.

Men så kom den tilbage: Men hvad er korsene egentlig? Og der har jeg en trist meddelelse: det har jeg ikke fundet ud af endnu. Det er simpelthen en af de gåder, jeg går og kæmper med: Hvad i alverden er de der kors for noget? Jeg kan se det der med elementerne, for da har vi nogle elementaler, men vi har en erfaring fra den almindelige undervisning i astrologi, at lige præcis dynamikkerne er noget af det sværeste at forklare, fordi de har ikke nogen form. Det er måder at gøre ting på. Man kan ikke pege på dem:

“Se, der er en dynamik, og der er en til.” Det kan man ikke. Så derfor: dynamikkerne, det er en af dem, jeg går og kæmper med. Hvad fanø er det for noget?

Ja, hvis jeg skal fortælle, hvor jeg er henne nu, da er jeg rimelig langt ude i hampen. (Claus tegner tre streger, der krydser hinanden og spørger:) Er der nogen, der kan se denne tegning rumligt? Det danner det, der hedder et octaeder. Engang i en meditation, da så jeg sådan én.

P : Drejede den?

C : Nej, den stod bomstille. Og den var inde midt i hovedet, bortset fra, at den var så stor (viser en meters afstand med hænderne). Og den havde nogle blå-grønne farver. Den var meget flot. Og pludselig så kunne jeg se det for mig, nogle gyldne linjer, der lå inden i den: det var de 3 kors. Først et kors på den ene led, så et kors på den anden led, og så lægger man den ned, så har man den tredje kors. Så alle tre kors er til stede samtidigt. Det vil sige, at så er det ren fiktion at dele det op i tre kors, for i virkeligheden er de tre kors dele af samme figur, som er en eller anden form for energistruktur, som jeg endnu ikke helt kan få fat i. Men dette var blot lige for at sige: Det er der, jeg er landet lige nu. Men jeg kan godt se lidt af, hvad det kunne være; men jeg har ikke greb om den. Fordi den viden skulle jeg jo gerne kunne bruge til noget. Men det gør, at :

Alt, hvad vi arbejder med esoterisk, det handler om energi

Alting! Det vil sige, der er ikke noget, der hedder fysisk form, fordi – som teosofferne belærer os – det fysiske plan, det er ikke noget princip. Det er noget, der reagerer på noget andet. Inde bagved, så er der den æteriske form, ja. Det kan vi snakke om. Det er et princip : Så den med dynamikkerne det er en knage, jeg

hænger på indtil videre. Fordi den er ikke gået i hus endnu. Men jeg har i hvert fald fået den indsigt, at de er der samtidigt. Det er ikke noget med først den ene, så den anden, så den tredje. De er der samtidigt. Og alt efter hvordan man vender sig, så er man i forskellige dimensioner, hvilket også fortæller om, hvorfor man kan hoppe fra den ene dimension til den anden. Det er sågu da meget nemt, hvis man er dér.

P : Så esoterisk er det noget med at forene de tre dimensioner, ikke også?

C : Ja, og du kan selvfølgelig godt kravle op på det første kors. Og så er der en dyb misforståelse, at man forlader det, når man kravler op på det andet. Nej, man tager det sågu da med sig. Og det vil sige, at når man så skal ned og op på det tredje, så tager man de to andre med sig. Ja, det er noget, der bygger sig op bevidsthedsmæssigt.

P : Det lyder som et rimelig højt niveau at kunne rumme alle de tre på én gang.

C : Det er nok derfor, at jeg ikke har fattet det endnu. Jo, det er også det, jeg tænker. Det kan være, at den er lige lidt for avanceret, lige ambitiøs nok. Jeg har det sådan, at hvis der er noget, jeg ikke kan fatte, så rider det mig, indtil jeg har fanget den.

P : Det er jo også uforløst, ikke?

C : Ja, for hulen. Nå, men det var så dynamikkerne.

P : Det virker, som om du skal se helheden for at...

C : Jamen, det har noget med helheden at gøre. Ingen tvivl om det. Den er svær at se. Derfor fik jeg jo den foræring i en meditation, at pludselig så så jeg den. Så var den der, den der octaederform. Så viser det sig, at så skrev jeg lidt om det på facebook. Og

så var der pludselig nogle andre, der sagde, at den kendte de da godt.

P : Ja. Det har da været der hele tiden.

C : “Nå, har du også haft octaeder-oplevelser?” OK, jeg troede, jeg var død-unik, altså.

P : Det var da rart nok med en bekræftelse, ikke?

C : Ja, den er god nok. Det var sådan set også glæden ved det, ikke? Så der ligger altså noget indsigt som astrologer og venter på os i, hvordan – og så kan jeg jo ikke lade være at tænke på, at Tibetaneren i den tykke bog (Esoterisk Astrologi), så snakker han om det slør, der klogeligt har været trukket hen over astrologien i lange tider. At der simpelthen er nogle ting, der ikke er rigtige, som skal vendes eller drejes, eller noget skal elimineres, ses på en anden måde. Nå, det er det, vi i al beskedenhed er i gang med.

7

Strålerne

Dynamikkerne har en anden funktion, som jeg heller ikke har luret helt. Men jeg har lært den udenad. Så nu ved jeg, hvordan det er.

Det, som er nyt i de her esoteriske porte, det handler om STRÅLER

Der tænkte jeg jo først længe over: Hvad for nogle stråler? Hvorfra, osv. Ja, altså hvis man skal være meget kontant, så er det jo SOLSTRÅLER. Lysstråler. Jeg så en forklaring af det, hvor Jordens SOL fungerer som et prisme. Der er en bestemt strålekvalitet, som hedder anden stråle, og den går ind til Solen og den går ud som syv. Så hver gang vi snakker om syv, så er det syv understråler af Anden Stråle. Det handler om kærlighed alt sammen. Den er jo god nok. Det var ligesom: Yes! Så forstod jeg lidt af det.

Så snart vi snakker om stråler, så kommer de i virkeligheden fra dynamikkerne, fordi dynamikkernes kors opløser sig i strålerne. Wow, nu bliver det avanceret. Det har jeg lavet et par temadage om. Og det er rimelig langhåret stof. Men det handler om, at hvis vi har det bevægelige kors, så er der en af akserne, der er sindsygt vigtig. Den deler sig i to, og så er korset i virkeligheden to T-kvadrater. Korset deler sig i to T-kvadrater. Hvert T-kvadrat er en strålekvalitet. Så de der tre kors, den eneste, der ikke opfører sig sådan, det er selvfølgelig første stråle, der altid er lidt mærkelig. Den laver helt sit eget lille ræs, den har sin egen lille triangel. Men de andre er konsekvent akser. Så der er et eller andet med

sammenhængen mellem de der dynamikker og den der octaeder-figur og strålerne. Jep!

Så det var sådan lidt med: "Hvornår smager en Tuborg bedst? Hver gang, ikke!" Altså, det er noget med at sætte sig ned og tage det helt roligt, fordi man er nødt til at tage den i stadier. Lige pludselig, så bliver det for hidsigt. Så der er et eller andet med strålerne. Strålerne har vi så til gengæld fundet tre porte på. En ting er, at man ikke ved, hvor de kommer fra, man kan jo da altid bruge det. Vi har jo heller ikke styr på, hvad elektricitet er, men vi tænder på kontakten. Og det vil sige, at vi har tre rent esoteriske teknikker eller 'porte':

5. STRÅLEKLASSIFIKATION. Og det er jo den, hvor man simpelthen tæller op, hvor mange planeter er der i dem, ligesom vi tæller op, hvor mange er der i elementerne. Det er helt mekanisk. Og så har vi:

6. STRÅLETRIANGLER (i tegnene)

P: Hører de under dynamikkerne?

C: Ja, og det er nogle af dem, jeg har holdt temadage om i det her forår. Man skal lige vænne sig til det, og det her kommer I til at høre mange gange – det er der ingen tvivl om. Hvis det har samme hastighed, som det plejer at have i mit liv, så tager det sytten år, før jeg ligesom er nået igennem. Det gjorde det i hvert fald sidst. Fra jeg holdt det første kursus, hvor jeg brugte de her indsigter, til jeg udgav en bog om det, da gik der sytten år.

P: Men hvis det skal udtrykke evolutionen, og evolutionen går jo hurtigere og hurtigere, så må det også gå hurtigere.

C: Ja, så hænger man der i den sidste vogn, mens toget ræser derudaf. Ja, eller også er der nogle andre, der skriver det. Jeg står bare og snakker her. Så strålerne og trianglerne har vi, og endelig så har vi:

7. TOMME TEGN. Men der er det så vel at mærke stråletrianglerne, der halter, dvs. der er et ben, der ikke fungerer. Og det var den temadag, hvor der ikke kom ret mange, og hvor filmen ikke fungerede.

P: Det var ellers enormt godt!

8

Femte port: Himmellys

Himmellysene er Månen og Solen. Ganske langsomt så begynder der at udkrystallisere sig nogle esoteriske porte, dels som dem, vi kender i forvejen, og dels nogle nye, som har med de der mærkelige stråler at gøre. Det er det, vi har lavet på det 13. semester, som vi har på skolen nu. Det er rent eksperimentarium. Alle er med og bidrager, og vi diskuterer frem og tilbage, og kan man nu forstå det, hvor mærkeligt, og hvor kan man se det henne? Og når vi så er nået frem til: Nu er vi ved at have den, så: Op med et horoskop og tyd!

Der er ingen anden vej. Så relativt sent, næsten efter at det hele er løbet færdigt i denne her sæson, i hvert fald, så gik det op for mig: det er jo forskning! Det er det da. Definition på forskning, det er at lave ny viden. At det så er gammel viden, der bliver hentet frem på ny, det må man så tage med. Så det har været et hidsigt forår, og der er ikke ret meget, der har stået stille på de indre linjer. Fordi vi har simpelthen været nødt til at skulle rumme den nye virkelighed. Det der så kom ud af det, det var – som jeg snakkede om – at vi er begyndt at tage fat på den sol-centrerede astrologi. Men så skal man lige have logikken. Og logikken var meget enkel:

**Man kan ikke fatte esoterisk astrologi,
hvis man ikke har det hierarkiske niveau med**

Det handler om, at vi kommer fra lyset, og vi går ned i de 'gamle tilstande', og gennem at handle på bestemte måder forvandler vi det, dvs. det hele handler om disse forvandlingsprocesser, med

streg under processer. Dem kan man ikke fortælle noget om, hvis man ikke véd, hvor de går fra og hvor hen til. Man må have begge ender med, før man kan beskrive processerne. Det er processer, der løber hele tiden – og før jeg fik fat i det sted, de skulle hen, kunne jeg ikke beskrive dem.

Den heliocentriske astrologi må med ind over, den som handler om de skabende kræfter, som vi har med herved. Før vi får fat i dem, ved vi ikke, hvad det er for noget lys, der kommer ind, og hvad det er for ressourcer, vi har at trække på, så vi kan opløse de 'gamle tilstande', vi render ind i. At være spændt ud mellem de to poler, det er præcis det, der hedder 'discipelskabet'. Det er lige nøjagtigt sådan, det er. Og det er 'at gå den indre vej' mellem de to store kraftlinjer. Indvielsen handler simpelthen om åbninger for mere lys. Hver gang man har fået en større åbning, følger der større ansvar og større opgaver med. Det kommer helt af sig selv. Og så vidt jeg har lagt mærke til, så får man ikke nogle fine striber på ærmerne eller skal gå med en særlig hat. Efterhånden som vi afvikler alt det gamle stads, bliver der plads til mere lys – og dermed bliver vi mere effektive til det, vi er kommet for at lave. Greven (St. Germain) siger også trøstende, at det er noget, man kan være flere inkarnationer om. Som vi siger hjemme hos os:

”Vi klager ikke, men vi vander os en del!”

Dette er statusrapporten fra legestuen (forskningsgruppen). Den esoteriske astrologis porte er ved at tegne sig; men samtidigt tegner der sig også et større billede af: Hvad er det så for en virkelighed vi opererer i? Hvad skal man så bruge den til?

Der kommer så en klient ind ad døren: “Goddag. Hvad kan jeg gøre for dig?” – “Jeg er blevet fyret!” – Nå, så må man kigge efter i horoskopet. Hvis vedkommende er blevet fyret, er det så:

1. bare en MARS, der er feset hen over et eller andet, og så står det næste job og venter rundt om hjørnet.

2. eller er det en PLUTO, der lige er spadseret hen over en akse, for så har man en nyhed til vedkommende:

“Du kommer måske ikke tilbage til samme slags arbejde næste gang. Måske er det i virkeligheden noget af det bedste, der nogensinde er sket for dig, fordi der er noget af det, du førhen var i, som

du i virkeligheden er røvtræt af, og som du nu kan vinke farvel til, osv.” Så man vikler sig derhen ad, og pludselig viser det sig, at det som sker på et fysisk plan, og det der sker på et personligt plan, og det der sker på et åndeligt plan.

P : Det passer sammen.

C : – det er det samme! Og så kan man zigzagge frem og tilbage mellem forskellige måder at tolke på, men det er det samme hele tiden. Ja, det er nemt at sige, men at GØRE det?! “Et er søkort at forstå, et andet er skib at føre!” som Niels Juel sagde. Og det er sådan, det er. Så MIN ambition er, at alt det det gøgemøg, det skal lande i horoskopet, i en horoskoptydning over for en klient, der har brug for det – ellers kan det være lidt det samme.

P : Og selv om klienten har brug for det, så er det stadigvæk nu, at man skal mestre det værktøj?

C : Ja, i hvert fald så meget, at det giver mening for klienten. Og så skal det nok passe, at selve klientens historie giver mere stof til den samme historie. Så det er ikke noget med, at det skal være *puff* færdig! Men er det færdigt nok, så der vil komme mere.

9

Konsultation

Første skridt i den retning, det er de sensitive, HSP'erne (de Høj-Sensitive Personer). At begynde at identificere dem på den nemme måde (der findes mange måder), det er Månens aspekter. Det er første skridt i retning af at kunne lave en esoterisk tyding, der er kontant brugbar, for der er mange mennesker, der føler sig set og genkendt, hvor de før følte sig fuldstændigt misforståede og ved siden af. Og det er så dét, vi kan som astrologer. Og I kan møde nogle mennesker, som måske ikke ellers er blevet mødt. Jeg har da mere end én gang oplevet, at vi har siddet og snakket dybt fortroligt med en person om nogle ting, som vedkommende aldrig nogensinde har fortalt andre. Altså, vi får pludselig et fortroligheds-rum, fordi der uden på døren står "uden fordømmelse". Altså i det øjeblik man forlader fordømmelsen og siger: "Det kan vi ikke bruge", så skaber vi et rum, hvor ALT kan tales om.

P : Plus at det også er et mere neutralt værktøj end f.eks. psykoterapi.

C: Ja, det har et skær af objektivitet. Du kan pege på det. Det, der selvfølgelig er humlen ved de porte, der er ved at dukke frem af disen, det er, at de sætter os i stand til at arbejde med nogle mennesker, som vi ellers ikke kunne arbejde med. Det må være hele idéen. Samtidigt er det jo også indlysende, at det ikke er gratis. Der sker også noget med én selv, mens man går i gang med de processer dér. Og så er det jo en almindelig erfaring fra psykoterapien, at man jo ikke kan føre folk nogle steder hen, hvor man

ikke selv har været. Den går jo ikke! Og det vil sige, at så bliver vi jo nødt til selv at kigge på vores egen lille sky af elementaler og 'gamle tilstande'. Og i takt med, at vi får oplyst, set og erkendt og rummet nogle af dem, så kan vi også se, erkende og rumme noget hos nogle andre, uden at fordømme dem. Så det er jo sådan set en selvforstærkende proces, men jeg skal da LOVE for, at det er en proces. Og dér har vi så et problem, som jeg i hvert fald kæmper meget med, at vores sprog er JAMMERLIGT dårligt til at udtrykke de ting.

Vi bliver simpelthen nødt til at opfinde begreber, der ikke er der endnu, for at kunne fortælle om dem. Hvor min reaktion så er: "OK, det gør vi så!" Det er meget svært at behandle noget bevidst, som vi ikke har et sprog for. Selskabet har en facebook-side, og der er sådan en lille knopskydning, som er en international debatgruppe – det foregår på engelsk alt sammen – om esoterisk horoskoptydning. Og det er helt tydeligt, at der, hvis man er lidt firkantet, er 2 grupper deltagere: Dem som kan en masse *mumble-jumble* om stråler og planer og atmisk-mig-her og buddhisk-mig-der og alt sådan noget.

Og så er der nogle, der snakker om: Hvordan føles det? Jeg kan mærke det sådan.... eller som én skrev: "Når jeg tyder det, så kan jeg faktisk ikke sige, hvordan jeg gør. Men det virker!" (latter)

P : Det har vel noget med erfaring at gøre?

C : Jamen, det er da klart. Hvis man skal være flink og venlig: Den ene gruppe arbejder med esoterisk astrologi på sådan en videnskabelig måde og vil gerne underbygge den osv., og det er jo al ære værd. Og den anden gruppe arbejder med den kunst, det er at sidde og tyde et horoskop sammen med en person.

P : Det er jo okkultisten og mystikeren!

C : Ja, sådan kunne man godt sige det, og i sidste ende, så er man jo nødt til at være den person, der går i midten og kan begge dele. Det er da rigtigt! Ja, hvis jeg ikke var det, så kunne jeg jo

ikke fortælle jer det dér (peger bagud på tavlen). Man er nødt til at kunne begge dele. Men det er en irriterende langsom vej at gå, hvis man er lidt utålmodig.

10

De øvrige porte

C : Himmellysene, Sol og Måne, er den femte af de gamle porte, og de er nøglen – de er dém, det hele handler om. Dette er sindsygt svært at forklare, men jeg kan godt tegne det.

P : Det er en Tvilling.

C : Ja, det er nemlig rigtigt. Det der er Tvillingernes tegn, og det fuldbyrdes i Vægtens tegn esoterisk set. Det siges, at Tvillingernes tegn, det er PORTEN! Det er dér, det hele kommer ind igennem. Det har selvfølgelig intet at gøre med Tvillingerne som person. Det har noget med Tvillingernes konstellation at gøre, at der simpelthen strømmer noget energi ind dér, som er med til at belive de hér tankeformer, hele vejen ned igennem.

Jo mere jeg beskæftiger mig med det, jo mere ser jeg SOLEN & MÅNEN alle vegne. Det er simpelthen sådan et det handler om vejen mellem de to store kraftlinjer, som står i Vægtens tegn, og hvor man er nødt til – som det også siges – at vælge vejen. Derfor er Vægtens tegn et pinsomt tegn, idet det jo er valg, på valg, på valg, på valg. Man er nødt til hele tiden at vælge IKKE enten at lade sig rive med af de 'gamle tilstande' eller være overhellig ovre på den anden side, men holde balancen. Altså, som jeg siger: Du er nødt til at kunne begge dele. Og dét er jo sin sag.

P : Eris, det er din vej i midten?

C : Ja, den har lidt af det. Men når du nævner den, så vil jeg

sige: det går mere og mere op for mig i løbet af denne hér proces, at det hér ville simpelthen ikke kunne lade sig gøre og give mening, de hér mønstre, hvis vi ikke havde Eris og Ceres. Der er simpelthen nogle horoskoper, hvor de danner de mønstre, det handler om. Så ved at vi i 2006 – altså her for et øjeblik siden – fik to nye planeter; det var simpelthen startskuddet til, at vi kan begynde at bruge det hér.

P: Her i onsdags var der én, der fik en stortrigon, som hun aldrig havde set før.

C: Ja, jeg har også fået én og to T-kvadrater. Lige pludseligt så forvandler éns horoskop sig for øjnene af én. Og det mærkelige er, at det bliver rigtigere. Det bliver ikke mere kompliceret – det bliver rigtigere.

P: Jeg har lige pludselig fået al den ild, jeg ikke havde.

C: Der kan du se! Ja, og vi havde også én i starten på semester 1, der var en typisk ild-person, der kom ind ad døren. Så lavede vi hendes horoskop – der var ikke gnist af ild i. Så tænkte jeg: Det er løgn.

P: Hvad med ild-huse?

C: Ceres og Eris stod i Vædderen. Så faldt den på plads. Det var hende, der sådan set var udslagsgivende for, at vi blev nødt til at tage de to nye planeter med ind, for ellers bliver horoskoperne forkerte. Det er der ikke noget ved. Hun hed Hanne, så det var Hanne-effekten. Det var hende, der sparkede det hele i gang. Det, at vi er nødt til at tage de nye planeter med ind, gør, at de hér mønstre kan begynde at tegne sig og begynde at give mening for os. Så det er, som om det er samme proces, vi er midt i med alle de nye planeter, esoterisk astrologi og de frembrydende esoteriske porte. Yes!

P : Du sagde, der er 8 porte. Hvad med de tre sidste?

C : De står derovre (peger bagud til højre på tavlen). De er:

6. STRÅLE-KLASSIFIKATION (i tegn)

7. STRÅLE-TRIANGLER (i tegn)

8. TOMME TEGN (i triangler)

Der er fem, som i virkeligheden er de samme som i psykologisk astrologi, bare fortolket på den ny måde, plus de tre. Det er sådan, det foregår. Så i virkeligheden er de fem porte stadigvæk rigtige, men man er nødt til at omskrive eller genskrive dem i esoterisk lys. Og de avler så de dér – øh – stråler. Så strålerne er i virkeligheden det eneste virkelig radikalt nye, der kommer ind i billedet og fuldstændigt forandrer tingene. Det er strålerne!

P : Hvor kommer de stråler fra?

C : De har været der hele tiden.

P : Det er nok det rigtige svar. Det er bare os, der er kommet tættere på dem, måske.

C : Ja, på sin vis.

P : De der dynamikker, kan de ikke være tomme dér, hvor der ikke er noget?

C : Jo, og så er de jo helt klart et problem, du ved, for Nati. En dynamik, der ikke er der, det er ikke noget, man bare henter ind på lige så enkel og kontant måde, som hvis man mangler et element. Det er simpelthen en konstant mangel! Man bliver jo nødt til at fokusere på det, hvis éns liv skal hænge sammen. Det er noget, som, altså ... det er også en af dem, der er lidt usikre for mig, fordi jeg ikke har forstået den endnu. Det er værre at mangle en dynamik end et element. Helt klart, fordi det er ligesom en defekt.

Det andet er noget, du kan indhente. Det har noget Saturnsk over sig, ikke? Du skal bare gøre det tilpas mange gange, du skal øve dig. Til gengæld bliver man kun specialist på ét bestemt område.

P : Jeg kender nogle, der mangler noget i den faste dynamik – og de BIDRAGER hele tiden!

C : Ja, men de får ikke noget nyt ud af det. De vil vældig gerne, men det forsvinder som sand mellem fingrene på dem. De kan ikke bygge noget op, for de mangler den dynamik, der gør dét.

P : Hvis vi ser på det esoterisk, så bidrager de jo.

C : Ja, men det fungerer på en anden måde dér, og jeg véd ikke hvorfor. Jeg kan ikke lure det.

P : Øv, altså!

C : Ja, det er 'Øv, altså!' Men man kan også sige 'Juhu', for der er jo nok at tage sig til. Altså, man behøver ikke kede sig de næste mange år med det her foran sig.

Ja, det var sådan set bare det, jeg ville sige her til aften. Det var et lille rids af, hvor vi er henne med portene.

Astrobio filmliste

2014

- 30. Dværgplaneten Makemake – v/ Claus Houlberg
- 29. Pædagogisk brug af horoskopet – v/ Tina Duegaard Andersen
- 28. Slægtsastrologi og epi-astrologi - v/ Claus Houlberg
- 27. Horoskopets tomme felter - v/ Claus Houlberg

2013

- 26. Det heliocentriske horoskop – v/ Claus Houlberg
- 25. Finanskrisen, er den slut nu? – v/ Anna Barber
- 24. Merkur på hovedet - v/ Tina Duegaard Andersen
- 23. Esoterisk astrologi og trianglerne - v/ Holger Stavnsbjerg
- 22. De esoteriske porte - v/ Claus Houlberg**
- 21. Astropilot – fra version 1.5 til 2.0 - v/ Anders Rosendahl
- 20. Det store kursskifte MC-ASC - v/ Claus Houlberg
- 19. Astrologiens videnskabsteori - v/ Anders Rosendahl
- 18. Stråle-klassifikation - v/ Claus Houlberg

2012

- 17. Stråle-mønstre - v/ Claus Houlberg
- 16. Palmeblads-horoskoper - v/ Thor Høberg-Petersen
- 15. Esoterisk kvadrant-tydning - v/ Claus Houlberg
- 14. Produktudvikling af horoskoper - v/ Anna Barber
- 13. Det feminine horoskop - v/ Pia Mariah
- 12. Solen, Månen og Vejen - v/ Claus Houlberg
- 11. Tre niveauer af psykiske evner – v/ Sunanta Knudsen
- 10. Tydnings-pyramiden – v/ Claus Houlberg
- 09. Merkur og den astrologiske energetik – v/ Claus Houlberg

2011

- 08. Åndelig astrologi – v/ Claus Houlberg
- 07. “Kill your darlings” – v/ Claus Houlberg
- 06. De ydre planeter i nyt lys – v/ Lars Steen Larsen
- 05. Planeten Saturn – v/ Claus Houlberg
- 04. Særligt sensitive (HSP) astrologisk set v/ Claus Houlberg
- 03. Menneskets udvikling ad hjertets vej - v/ Benja Frederiksen
- 02. Løgn og bedrag – v/ Claus Houlberg
- 01. Hvad sker der dog for tiden? – v/ Claus Houlberg